

Junil a les terres dels bàrbars: A la novel·la trobarem alguns aspectes que són imaginaris dins d'una ambientació històrica, però són anecdòtics i no són prou importants en el conjunt de la trama per classificar-la com una novel·la de gènere històric. És una novel·la d'aventures, de viatges que marquen la vida dels protagonistes a còpia de compartir penúries i patiments, de moments

que permeten descobrir els altres, però també a un mateix.

Situada en l'època de l'imperi romà, en els anys en què August és emperador, la història comença en una zona propera de la frontera nord de l'imperi, en la ciutat de Nyala. La protagonista, Junil, una noia que ha perdut la mare i els germans, i viu sola amb el seu pare. Un pare amb pocs escrúpols que la maltracta i la menysprea.

Treballen en una llibreria de rotlles de paper, entre les paraules dels autors més destacats de la Roma antiga. Junil aprèn a llegir i en la lectura troba una via d'escapament de la seva vida.

Després d'anys de patir, fuig de la ciutat en direcció nord, cap a les terres dels bàrbars, acompanyada d'alguns esclaus de la ciutat que volen deixar de ser-ho. Per tant, Junil no marxa sola, l'acompanyen un estrafolari grup de fugitius, que es convertiran en la seva veritable família.

El seu objectiu és la terra dels alans, una cultura en la qual no es permet l'esclavitud, però abans hauran de fer molts quilòmetres i endinsar-se en terreny perillós. Al llarg d'aquest viatge cap a tot allò desconegut hauran de confiar els uns en els altres, vèncer la por i ajudar-se per superar

obstacles, a fi que cadascú arribi allà on vol arribar.

Junil a les terres dels bàrbars és una novel·la d'aventures, amable i distesa, on l'autor destaca l'amor per la literatura i la narració, sobre el poder que les paraules exerceixen en les nostres vides. És un homenatge a la lectura, a la poesia i la traducció, a l'art d'explicar històries, de la coneixença d'altres llengües i cultures, del respecte i del desig de llibertat, de no perdre l'esperança.

Es pot detectar en molts moments: quan explica el funcionament de les llibreries o biblioteques de la ciutat, amb les ganes d'aprendre a llegir, escriure o traduir dels personatges, amb l'amor reverencial per alguns autors, especialment Ovidi, o amb el respecte per les persones que expliquen històries de forma oral i la voluntat de passar-les a forma escrita perquè no es perdin.

Tot i que és crua a vegades, en el fons té un caire optimista i de cops innocent, ja que els protagonistes ho passen malament, però ho podrien haver passat molt pitjor donades les circumstàncies.



Joan-Lluís Lluís (Perpinyà, 1963): Novel·lista, poeta, traductor, assagista i columnista català. De família modesta, el seu pare havia nascut a Morellàs (Vallespir), tot i que més tard viu a Llagostera (Gironès). La mare era de Cassà de la Selva (Gironès). Joan-Lluís Lluís creix al Voló (Rosselló) i de molt jove, amb tot just tretze anys, pren consciència de la seva vocació d'escriptor. Per bé que en aquells anys estudia i escriu en francès perquè el català estava exclòs del sistema escolar, a partir dels setze anys comença a desenvolupar i a recuperar la seva identitat catalana. Fins als vint anys, només parla en català amb el seu pare, i es tracta d'un català empobrit i rudimentari. Després de cursar els estudis secundaris a Ceret (Vallespir) i a Perpinyà, es llicencia en història de l'art a la Universitat Paul-Valéry de Montpeller.



Tot l'any 1987 el va viure a Prats de Molló com a objector de consciència al servei militar. La novel·la *El dia de l'ós* (2004) té com a escenari, justament, el poble on passa aquesta temporada. Passat aquest any comença a treballar a la redacció del setmanari El Punt Catalunya Nord, creat dos anys abans. Després de la desaparició del setmanari, continua col·laborant al diari El Punt com a corresponsal a la Catalunya Nord i a França. Col·laborador, també, de la revista Enderrock, escriu lletres de cançons per als grups Blues de Picolat, Casellas Sextet Folk, Sol i Serena i Joanjo Bosk. Juntament amb Pascal Comelade signa, el 1998, el "*Manifest revulsista nord-català*".

Des de l'any 2005 treballa a la Casa de la Generalitat a Perpinyà com a responsable del servei de Llengua i Cultura.

S'estrena com a novel·lista l'any 1993 amb *Els ulls de sorra*. A aquest títol el segueixen les obres *Vagons robats*, del 1996, la novel·la eròtica *Cirera*, del 1997, i *El crim de l'escriptor cansat*, del 2000.

Amb *El dia de l'ós* obté el Premi Joan Crexells de l'any 2004 i, amb *Aiguafang*, el Premi Crítica Serra d'Or de novel·la del 2009. Per *Les cròniques del déu coix*, il·lustrada per Perico Pastor, guanya el Premi Lletra d'Or de l'any 2014.

El 2016 publica una nova novel·la, *El navegant*. El desembre de 2017 guanya el Premi Sant Jordi de la Nit de Santa Llúcia amb la novel·la *Jo soc aquell que va matar Franco*.

Com a membre del col·lectiu literari Emili Xatard, el 1995 publica l'obra col·lectiva *Perpinyhard*. També és autor d'una important obra narrativa i, d'aquesta manera, l'any 2003 obté el Premi Joan Coromines pel "pamflet" *Conversa amb el meu gos sobre França i els francesos* on realitza, amb to didàctic, una crítica incisiva de França i de la seva pròpia concepció com a "país perfecte". *Pascal Comelade i Arsène Lupin. Les proves irrefutables d'una enginyosa mistificació*, del 2005, o el *Diccionari dels llocs imaginaris dels Països Catalans*, del 2006, són altres títols de l'autor. A *Xocolata desfeta*, aparegut el 2010, Joan-Lluís Lluís elabora un complet, ambiciós i reeixit exercici d'estil i *A cremallengua* és un "elogi de la diversitat lingüística".

Ha traduït del francès i de l'occità i té obres traduïdes al francès i a l'èuscar. A *Lletres de batalla*, del 2014, també realitza l'adaptació del català medieval al català modern de textos de Joanot Martorell i Joan de Montpalau. L'any 2010 se li atorga el Premi Nacional President Lluís Companys "pel seu compromís social i literari en defensa de la personalitat, la llengua i els drets del nostre país".

Ha rebut el Premi Òmnium a la millor novel·la de l'any per *Junil a les terres dels bàrbars* (2021). És activista de la llengua catalana a la Catalunya Nord i ha denunciat a través de xerrades el lingüicidi del català per l'Estat francès.